Enderrock | Marcel Pujols | Actualitzat el 26/01/2019 a les 09:30

Exhaurint a gust

Crònica del concert d'Els Pets a Manresa d'aquest divendres 25 de gener | El grup presentava el seu nou disc, 'Som', al Kursaal

Els Pets al Kursaal | Glòria Castellví

Sota el cartell d'entrades exhaurides una mar de gent entrava feliç al Kursaal. Criatures i pares, joves i grans esperaven amb candeletes el concert d'**Els Pets** a Manresa. Ja fa uns mesos que el grup de Constantí ha publicat *Som* (RGB Suports, 2018), però de moment els concerts han anat caient amb comptagotes i en llocs triats mil·limètricament per una banda que s'ho pot permetre.

El teatre manresà per excel·lència semblava el lloc idoni perquè Gavaldà, Reig, Cáceres i companyia presentessin un disc que, en termes generals, baixa revolucions i del qual potser es gaudeix millor seient en una còmoda butaca. Els músics van sortir a l'escenari presidit per tres plafons amb les lletres S, O i M que anaven canviant els tons i els colors a mesura que avançava el concert. Gavaldà amb el vestit morat, Reig amb el barret vermell i Cáceres amb el llaç groc a l'americana. Sonava "Agost" per començar.

Els Pets al Kursaal. Foto: Glòria Castellví

Els primers compassos semblaven d'escalfament, l'energia pop del grup es perdia pel camí i les cançons no acabaven d'impactar com mereixien. De tota manera, la gent estava connectada des del principi i semblava que només era qüestió de temps que l'ambient s'escalfés. "Witgetstein", "La vida és molt avorrida sense el teu cos" i "La vida és bonica però a vegades complicada" (dedicada als presos polítics, alguns dels quals es trobaven a pocs quilòmetres de Manresa) feien créixer la banda.

Les velles cançons humitejaven alguns ulls als seients i les noves ajudaven a renovar un concert que de segur que el públic necessitava que fos nou. De *Som* no en va faltar cap. El truc del vibrasíl·lab tocat pel 'multiinstrumentista' Gavaldà feia riure la gent a "Mil hiverns", amb "No vull que t'agradi aquesta cançó" els caps es balancejaven i els braços feien ones seguint una de les peces més rodones del disc i que en directe emociona. El final de "Setembre" allargat per repetir l'èxtasi de l'última tornada o el gira-sol burleta de "De tant en tant" eren moments que es veien assajats però que donaven nova vida a un grup que, tot i els anys que han passat des que va començar, es veia jove i amb ganes de tocar totes les cançons. Sense ni un gram de desídia, ni tenint la sensació que visquessin del passat.

Del repertori, que es va allargar fins a les dues hores (comptant els dos bisos que van fer), més de la meitat de cançons eren d'aquesta última dècada. Per un grup que n'acumula tres, això és un èxit. Quan la música sonava l'edat no es notava, però quan paraven i Gavaldà es posava a fer el seu paper de bromista emprenyat i sorneguer, sí que de cop semblaven aparèixer els anys. El ritme interromput era una constant, per això quan al final van posar la directa amb una corrua de hits ("Hospital del mar", "Tantes coses a fer" i "Soroll") el concert va agafar una volada especial que va empetitir el teatre de veritat. La gent es va apropar a les primeres files, alguna va quedar amb sostenidors i tothom es va posar dret.

Els Pets al Kursaal. Foto: Glòria Castellví

El bis va tornar amb una barreja de sensacions. Primer, la delicadesa de "Som", la cançó que tanca el disc del mateix nom mà a mà entre Gavaldà i el guitarrista Jordi Bastida, que acabava decorant l'atmosfera onírica del piano de Joan Pau Chaves. Després, una de les millors cançons d'**Els Pets**, "Com anar al cel i tornar", que en directe guanya respecte a la versió del disc del mateix nom. Tot seguit, la cançó del nou disc que faltava, la sònica "Llavis nous", que tot i ser una de les composicions més fluixes de *Som*, en directe va sonar com un tro. Per acabar, la cançó que malauradament no passa de moda, el "Jo vull ser rei" que, tal com va dir Gavaldà, "si hagués escrit avui potser seria a la presó".

Amb el públic als peus (i seguint dret), **Els Pets** es van acomiadar amb "Una estona de cel", cançó que resumeix les dues hores de concert. Alegria de veure una banda que ha estat molt per a molta gent i que continua movent-se amb estil, gràcia i energia pels escenaris. La propera data és a Granollers i sembla que les entrades també s'han exhaurit.

Els Pets al Kursaal. Foto: Glòria Castellví